

Nohejbalový rok 2013 pohledem prezidenta ČNS.

Rád bych prostřednictvím těchto stránek poskytl čtenářům Nohecmagazínu alespoň částečný přehled o tom, co důležitého se událo v uplynulém roce v mimosoutěžní oblasti našeho sportu a vyjádřit svou úvahu nad současným stavem, ve kterém se nacházíme.

Úvodem není na škodu zopakovat, že Český nohejbalový svaz (ČNS) je členem České unie sportu (ČUS), která sdružuje téměř všechny sportovní svazy či asociace provozující svou činnost na území České republiky. Současně je také náš svaz uznán Českým olympijským výborem (ČOV) a je zařazen dlouhodobě v několika dotačních programech Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT). Jedná se o program sportovní reprezentace, talentovaná mládež a všeobecná sportovní činnost. V součtu tyto dotační tituly přesahují padesát procent našeho ročního rozpočtu. Základem pro výpočet výše státní dotace přímo závisí na existenci národní reprezentace a členství v mezinárodní asociaci, která musí čítat více než 20 členských zemí. Bez této skutečnosti by se náš svaz pohyboval v úrovni 10 až 20% současné výše ročního příspěvku. Některé sportovní svazy toto postihuje a jejich roční činnost je téměř nemožná bez solidárního příspěví ostatních členů (svazů) ČUS. V současné době představitelé ČUS a ČOV řeší nápravu tohoto stavu přímo se zástupci MŠMT. Uvádím zde tato fakta jen proto, abychom si uvědomili důležitost mezinárodního zapojení ČNS a ve velké části i nutnost naší aktivní činnosti v této oblasti. V mezinárodním nohejbalovém hnutí jsme ve srovnání s ostatními zeměmi v příjmu státních dotací téměř výjimkou.

První velké téma, které zde chci nadnést je registrace vlastní členské základny. Tuto oblast lze rozdělit dle úrovně. Hlavní skupinou jsou kluby (oddíly nohejbalu) účastníci se soutěží na různých úrovních, dále pak řadoví členové těchto oddílů a následně přidružení členové, kteří nejsou zapojeni ve výše uvedených nohejbalových oddílech, ale účastní se soutěží anebo vykonávají činnost trenérů, rozhodčích apod. Všechny zde uvedené osoby jsou základem evidence členské základny ČNS, která je pro MŠMT také velmi důležitým aspektem pro výpočet výše dotací. Tuto evidenci je dle našich stanov povinen vést každý člen, respektive klub. V současnosti tuto evidenci předávají sami kluby v rámci svého kraje na ČUS, která pak každoročně aktualizuje seznam členské základny všech sdružených svazů. MŠMT nově vyžaduje, aby každý takto vykazovaný člen příslušného sportovního svazu měl stanoven roční členský příspěvek směřovaný do rozpočtu nejvyššího republikového orgánu jako důkaz využívání vlastních zdrojů financování. Bohužel, i dnes, se setkáváme s odporem družstev hrajících regionální soutěže zapojit se do tohoto systému, a proto se nohejbal stále potýká s vnitřní roztržitostí. Je to velmi smutná skutečnost, obzvláště když jsme na druhé straně soudržní při projevu národní hrdosti na náš sport v rámci domácích světových šampionátů. Navíc má úplná registrace výhodu provozu centrálního registru hráčů, kde je možné jednoduchým způsobem provádět hostování, přestupy a v neposlední řadě i soupisky pro soutěže. Budeme se společně s kolegy z výkonného výboru a z odborných komisí zabývat tím, jak tuto širokou nohejbalovou obec více vtáhnout do nohejbalového dění v rámci ČNS. Určité návrhy jsou již na světě a nyní je potřeba na nich podrobněji zapracovat, aby byly životaschopné. Osobně nemám obavu o oblíbenost nohejbalu mezi širokou veřejností. Vždyť téměř každé firemní sportovní hry dnes zahrnují i soutěž v nohejbalu. Navíc se nohejbal stále hraje jako doplňkový sport v několika jiných sportovních odvětvích. Například ve fotbale, atletice, hokeji, tenise a řadě dalších. Více energie a nápaditosti budeme muset prokázat

při získávání mladých hráčů a hráček a udržení mužské špičky na úrovni, která by byla konkurenceschopná v dnešní době přehlcené elektronickou zábavou.

Úbytek mladých hráčů, kteří by přinejmenším nahrazovali ty odcházející, je patrný u každého sportovního svazu. Každý se musí s tímto faktem nějakým způsobem vypořádat a upravit tomuto stavu vlastní činnost a strukturu soutěží. Nedávná studie, kterou si nechal nově zpracovat ČOV, uvedla pouhých pár stovek tisíc sportujících osob v mladém věku. V ČUS je registrováno přes 80 sportovních svazů, které usilují o každého nového mladého sportovce. A v takové konkurenci to má nohejbal opravdu velmi těžké, protože pro náročné děti je tento sport v začátku málo akční a dynamický a navíc vyžaduje určitou vyšší dovednost ovládání míče, kterou se může naučit pouze pod vedením zkušeného trenéra nohejbalu. Takže vyhlídky na nějaké širší zapojení do školní výuky je čistě nereálné. Zde je jeden z největších úkolů současných dobrovolníků v nohejbalu – najít způsob jakým přiblížit nohejbal mladé populaci tak, aby se zastavil dlouhodobý trend úbytku hráčů v mládežnických kategoriích. To chce ale opustit zažitě předsudky a spojit své síly pro jeden společný cíl. V návaznosti na úbytek mládeže již dochází k devalvaci úrovně ligových soutěží a je nejvyšší čas vytvořit víceletý program reorganizace až do úrovně krajských soutěží mužů. Nebude dlouho udržitelné, aby se naplnily soupisky všech současných ligových týmů kvalitními mladými hráči, když v současnosti je na jedno utkání potřeba minimálně 6 – 8 osob. Dle mého názoru bude potřeba nahradit současnou úroveň druhé ligy například divizemi rozdělených územně, snížit počet dílčích zápasů a s tím i snížit minimální počet hráčů pro jedno utkání. Sportovně-technická komise ČNS má ve svém plánu činnosti na rok 2014 zpracování úvodního návrhu takovéto změny pro širší diskusi mezi členy. S tím je potřeba spojit také současnou úpravu povinnosti mládeže pro ligová a krajská družstva.

S vědomím výše uvedeného je velice cenné, že se nám zatím daří udržet nohejbal na obrazovkách veřejnoprávní televizní stanice ČTsport. Úspěšným produktem z pohledu prodejnosti a kvality přenosu je „Superfinále“ družstev, které je vyvrcholením naší nejvyšší dlouhodobé soutěže mužů a nám se tak naskytá téměř jediná příležitost prezentace svazových partnerů v tak rozšířeném a uznávaném masmédiu. Bohužel, prostor tohoto jediného celoplošně volného sportovního kanálu není neomezený a daleko silnější sportovní svazy neustále lobbují o vyšší prostor pro své soutěže. Důsledkem toho se stalo, že produkce nohejbalových přenosů se výrazně zdražila a v loňském roce dosáhla cena za výrobu jednoho 50 min záznamu mistrovství ČR dvojic nebo trojic částky přes 50 tis Kč!!! Samotné Superfinále má naštěstí výhodu přímého přenosu a dobrého vysílacího času, díky čemuž se daří ve spolupráci s agenturou SportBohemia pokrýt vysoké výrobní náklady beze zbytku. Velmi úspěšnou byla účast dvou našich předních klubů (Modřice, K.Vary) v projektu Žijeme sportem, který vysílal ČTsport a byl koncipován jako představení našeho sportu mládeži. Již v začátku roku 2014 jsem se zúčastnil jednání s koordinátorkou ČOV pro vztahy s Českou televizí, kde jsme projednali další možnosti uvedení nohejbalových akcí. Jedná se zejména o regionální magazíny, které by se dále mohly rozšířit, aby nabízely více prostoru pro lokální akce. V letošním roce mne také čeká jednání o snížení cen za výrobu záznamů oproti roku 2013. Věřím, že najdeme odpovídající kompromis. Jako alternativní řešení je nabídka soukromého sportovního programu SPORT5, který se chce více orientovat na sporty mimo současně vysílaný motorismus. Tato stanice získala od roku 2014 licenci pro volné šíření signálu v oblasti Prahy a Středních Čech, což zahrnuje téměř 2 mil obyvatel ČR. Navíc je součástí většiny nabídek kabelových televizí v rámci sportovních balíčků. Přijal jsem pozvání na jednání se šéfredaktorem této stanice, který prezentoval nabídku výroby sportovních přenosů v profesionální kvalitě za zhruba poloviční ceny, které jsme platili v roce 2013 v ČT. Také v rámci internetu využíváme možnosti živých přenosů ze sportovních soutěží a to i ze zahraničí. Díky smlouvě

s TVcom jsme mohli sledovat přímo snažení našich juniorů a žen na ME v Košicích. Tuto službu přivítali nejen domácí příznivci nohejbalu, ale zejména Ti zahraniční. Například zápasy Korejské reprezentace v rámci MS v Nymburce 2012 sledovalo doma na Korejském poloostrově odhadem více než 3 mil obyvatel. Budeme i nadále vylepšovat kvalitu a rozsah těchto přenosů, protože se jedná o nejrychlejší a nejlevnější způsob šíření nohejbalu mezi mladými lidmi.

Snad jsem vám přinesl zajímavé podněty pro zamyšlení a pevně věřím, že společnými silami se nám podaří nadále rozvíjet tento krásný a ve svých počátcích kamarádský sport.

Kamil Kleník, prezident ČNS